

den. Alles sprong uit de kooijen, om naar de reden te vernemen. Wij ontwaren, dat de kapitein besloten heeft naar zee te stevenen, en het schip over de *binder* te doen slepen. Het was dus het sein voor het stoomschip te Hellevoetsluis, hetwelk dan ook na eenige uren opkwam. Wij kwamen alsnu gelukkig de bank over in zee. Nu verliet ons het stoomvaartuig en draaide achter ons om. Op dat oogenblik liet de kapitein alle de passagiers, de dames vóóraan, als op den eersten rang, en de equipagie bij het roer komen, drie-maal hoezee! roepen en met petten en hoeden wuifen. Dit werd beantwoord op gelijke wijze. Wij bedankten door nog een hoezee! en het roeren der klok. Nu klonk het uit ieders mond: welkom in zee! want de meesten van ons bevonden zich voor de eerste maal op de Noordzee. Het was schoon weder; ieder was op het dek om zich te verlustigen in het gezicht van de groene baaren, die kalm, maar in verschillende tinten, op elkander braken, en de oppervlakte, waar het schip stevende, als een stuk geaderd marmer veranderde.

Wij voor ons hadden dubbelde vreugde, want het was de verjaardag van mijn oudsten schoonbroeder; wij vergaten dien niet, maar herinnerden ons daarbij de aangename verplichting, waaronder hij ons gebracht heeft door de zorg over onze lieve kinderen. Wij wenschten hem lust en krachten toe, om die taak te blijven vervullen, en hopen, dat hij bij hen altijd die voldoening en erkentelijkheid moge onder vinden, waarop zijne zorgen aanspraak hebben. Geve de Hemel, dat wij het geluk smaken van die taak na korte jaren, van hem over te nemen!

Heden middag kwam ons een Engelsche stoomboot achter op van Rotterdam naar Hull. Onze kapitein herkende de Engelschman voor den gene, die eenige dagen geleden tegen een onzer booten was komen aanvaren, zoodat bijna vier man over boord vielen. De kapitein wilde hem daar over straffen. Zoodra de boot achter ons was, moesten alle onze passagiers ruggelings zich naar de boot keeren, nu werd onze vlag neder gehaald en eerst weder opgeheschen toen de boot gepasseerd was. Of de Engelschman daarmede in zijn schik was, laat zich begripen. Althans wij hoorden van